

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 16. januar 2013
Sagsnr.: 18674
Dok.nr.: 484068

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 8. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 49 (Alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål 49:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan prioriteringerne og udpegningen af Fødevarestyrelsens kontrolbesøg fordeles mellem virksomheder, der har fået Elite Smiley og virksomheder, der har fået andre smileys, da det undrer, at virksomheder med Elite Smiley får gentagne besøg af Fødevarekontrollen, samt om der er overvejelser om en omprioritering i retning af at fokusere mere på de virksomheder, hvor der kan være mistanke om problemer.”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Fødevarestyrelsen kan oplyse, at muligheden for at tildele fødevarevirksomheder med god regelefterlevelse elitestatus indgik som et element i fødevareforlig 1 og blev implementeret i 2008. Hovedprincippet er, at virksomheder efter fire kontrolbesøg uden anmærkninger bliver tildelt elitestatus, som indebærer en nedsat kontrolfrekvens.

Indenfor engros og detail virksomheder, opererer man med tre risikogrupper; særlig høj, høj og middel. Den risikogruppe som virksomheden er placeret i, afgør hvor mange årlige kontrolbesøg den får, også med elitestatus.

Virksomheder med elitestatus vil få færre basiskontrolbesøg end virksomheder inden for samme risikogruppe uden elitestatus.

Fokuseringen af kontrollen på problemområder underbygges ved, at basiskontrollen bliver suppleret af prioriteret basiskontrol og kontrolkampagner. Desuden indebærer de obligatoriske ekstra kontrolbesøg efter anmærkninger, som også blev indført med fødevareforlig 1, et øget kontroltryk på virksomheder, som overtræder reglerne.

Der er således over de senere år netop sket en omlægning af anvendelsen af kontrolressourcerne, så indsatserne i højere grad målrettes problemområder og virksomheder.

Samtidigt er der med fødevareforlig 2.0 introduceret et mere fleksibelt kontrolkoncept, der giver mulighed for en løbende vurdering af, hvor kontrolressourcerne bør sættes ind for at give mest muligt effekt. Arbejdet med en risikobaseret prioritering af fødevarekontrollen pågår således løbende.”

Det bemærkes, at spørgeren som part i fødevareforliget, har mulighed for at rejse relevante problemstillinger i forligskredsen.

Mette Gjerskov

/Frederikke Thy